

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 208/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť K. H., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 1335/92 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. septembra 2012 doručená sťažnosť K. H., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 1335/92 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, ktorá sa vyznačuje zmätočnosťou a nejednoznačnosťou svojho obsahu, vyplýva, že sťažovateľka namieta prietahy v napadnutom konaní, predmetom ktorého bola žaloba o určenie hranice nehnuteľnosti. Aj napriek námietke porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov formulovanej v petite sťažnosti jej odôvodnenie obsahuje len argumentáciu o nesprávnosti záverov znaleckého posudku vypracovaného v napadnutom konaní.

Sťažovateľka v petite sťažnosti navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa K. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod spis.zn. 16C 1335/92 porušené bolo.

Zrušuje sa Rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 16C 1335/92 v spojení s Rozsudkom KS Banská Bystrica, č.k. 11Co 1292/95.“

Sťažovateľka zároveň požiadala o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd prípisom z 8. októbra 2012 vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov podania a informoval ju o „nových“ podmienkach poskytovania právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi s účinnosťou od 1. januára 2012 prostredníctvom Centra právnej pomoci na základe zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v súvislosti s poskytovaním kvalifikovanej ochrany práv sťažovateľov aj v konaní pred ústavným súdom.

V nadväznosti na tieto informácie ústavný súd odkázal sťažovateľku na Centrum právnej pomoci na podanie písomnej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s výzvou, aby do 14 dní od doručenia výzvy preukázala, že Centru právnej pomoci podala písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a následne aby do 14 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti o poskytnutie právnej pomoci predložila ústavnému súdu písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Súčasne bola sťažovateľka poučená, že v prípade nesplnenia podmienok uvedených vo výzve môže byť sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu reagovala podaním doručeným ústavnému súdu 29. októbra 2012, ktorým preukázala, že 22. októbra 2012 podala Centru právnej pomoci, kancelária Ž. (ďalej len „centrum“), žiadosť o poskytnutie právnej pomoci.

Ústavný súd v súčinnosti s centrom zistil, že rozhodnutím sp. zn. 1 N 3660/12 z 29. novembra 2012 nebolo žiadosti sťažovateľky o poskytnutie právnej pomoci vyhovené z dôvodu nesplnenia podmienky materiálnej núdze. Uvedené rozhodnutie centra nadobudlo právoplatnosť 20. decembra 2012.

Keďže sťažovateľka v lehote určenej ústavným súdom nepredložila písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd jej sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd však uvádza, že lehota sťažovateľke na podanie ústavnej sťažnosti zostáva naďalej zachovaná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2013